

VolleyMagazine

- Kampioenenploegen:
Knack Roeselare
Asterix Kieldrecht
- Proms
- Beachvolley
- Red Dragons

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 9, mei 2014

Inhoud

*Hendrik Tuerlinckx loodst Roeselare na 0-2 via 'drie op drie' naar achtste Belgische titel.....*2

*Fotomontage proms.....*5

*De voorbije mannencompetitie door de bril van Steffy Merlevede.....*6

*Kaja Grobelna zorgt mee voor achtste landstitel van Kiildrecht.....*9

*Dominique Baeyens en Sam Deroo kijken ambitieus uit naar World League.....*11

*Regerend kampioen Van Walle met nieuwe partner, Callens-Catry verdedigen samen titel.....*14

*Juniöres meisjes naar EK, juniöres jongens (nog) niet.....*17

*Worldwide.....*18

*Zogezegd.....*21

*Club in de Kijker: Jaraco As.....*22

*Cover: Knack Roeselare en Asterix Kiildrecht
(website Knack Roeselare en Asterix Kiildrecht)*

Voorwoord

Het volleybal leeft

Terwijl de clubbestuurders naartog hun zoektocht beginnen naar sponsors, die willen bijdragen tot het tot standhouden van een financieel gezonde club, en de spelers en speelsters beslissen of ze er nog een jaartje willen bij doen bij dezelfde club, blikken de media even terug op het voorbije seizoen.

Het begon met successen voor de nationale ploegen, die een positieve golf teweeg brachten in de belangstelling voor onze sport bij het publiek. En terwijl onze nationale ploegen in januari tussendoor even vlug de kwalificaties afdwongen voor het WK, met alweer een toenemende belangstelling in de media voor het volley tot gevolg, naderde de bekerfinale. Een ongelooflijk succes met een uitverkochte Lotto Arena en een finale tussen Roeselare en Antwerpen waarover nog jaren zal gesproken worden met liefst veertien matchballen. En ook de vrouwenfinale had zijn charme met 'Pascalleke' en 'Boma' als eregasten. Dit alles bracht de organisatoren tot een gedurfde beslissing: in februari 2015 wordt de Belgische bekerfinale gespeeld in het Sportpaleis. Krijgen we 10.000 kijkers of meer naar deze sporttempel? We kijken er nu al reikhalzend naar uit.

En alsof het nog niet voldoende was, kregen we – vooral bij de mannen – een competitieslot en een einde aan de play-offs dat boeide tot het allerlaatste moment. Topvolley Antwerpen moest alles uit de kast halen om voorbij Asse-Lennik te geraken in de tiebreak, of het was opnieuw tot een finale Roeselare – Maaseik gekomen. Totaal onverwachts ging Antwerpen dan ook nog de eerste finalewedstrijd op Schiervelde winnen voor een zaal die amper voor drie vierden gevuld was. De volgende vier matches werden echter voor uitverkochte zalen afgehaspeld en in een sfeer om regelmatig nog eens te komen kijken naar een volleymatch.

Dat belooft allemaal het beste tijdens de komende maanden voor de Red Dragons en de Yellow Tigers, die vanaf nu aan hun voorbereiding beginnen. De mannenploeg is al deze maand actief – in Kortrijk en in Luik – voor de wedstrijden in de World League met Australië als minder gekende gast. De nationale ploeg van coach Dominique Baeyens hoopt zelfs op een stunt door reekswinnaar te worden. Je komt de Red Dragons toch ook aanmoedigen? Voor de Yellow Tigers moet je nog even wachten tot begin augustus in Leuven.

Mogen we onze internationals opnieuw een prachtige volleyzomer toewensen? En de anderen misschien een vermoeiende, maar aangename aanwezigheid bij de vele beachtoernooien in ons land?

Marcel Coppens

“Beste niveau met het mes op de keel”

“We love the Knack, we do”: een afgeladen Schiervelde ging op woensdag 7 mei bij het behalen van de achtste landstitel van Roeselare helemaal door het dak. Tegenstander Precura Antwerpen zag zijn 0-2-voorsprong teloorgaan in de finales via de formule ‘best-of-5’ en moest toezien hoe Hendrik Tuerlinckx en zijn maats de voorsprong ombogen in een beklijvende 3-2. Bij het laatste punt laaiden de emoties heel hoog op. Er werden vele traantjes weggepinkt. Ook door coach Emile Rousseaux in de armen van zijn vrouw Karin. “Ja, we hebben enorm veel ‘uren geklopt’ om dit hemelse resultaat af te dwingen”, aldus de zegevierende kapitein Tuerlinckx. De tweede opeenvolgende titel voor Roeselare, de achtste in de reeks, is de opperste bekroning van een schitterend seizoen.

Op de 26ste Volleyproms in de Montil in Affligem waren Hendrik Tuerlinckx (26) en Emile Rousseaux half april al verkozen tot respectievelijk ‘Speler van het Jaar’ en ‘Coach van het Jaar’. Voor de achtste keer in tien jaar ging de trofee voor ‘Beste Speler’ naar een speler van Roeselare (Contreras 3x, Depestele 3x, Tuerlinckx 2x). Bij de ‘Beste Coach’ telt Roeselare zeven trofeeën (Baeyens 5x, Rousseaux 2x) in hetzelfde tijdsbestek.

Hendrik Tuerlinckx: “Op het moment van de bekendmaking in Affligem was ik effenaf verrast. Ik had een uitstekend seizoen gespeeld, dat wist ik voor mezelf. Maar op dat ogenblik hadden we nog geen prijs gewonnen. Precura Antwerpen had ons de Belgische beker afgesnoept en Seppe Baetens (Precura Antwerpen) en Tim Verschueren (Asse-Lennik) zaten met mij bij de top drie in de nominaties. Dat kon alle kanten uit. Ook trouwens voor Emile Rousseaux, die op zijn beurt Kris Tanghe (Precura Antwerpen) en Johan Devoghel (Asse-Lennik) achter

zich zou laten. Het feest was die avond bovendien voor mij nog meer compleet, omdat ik door de coaches en de wedstrijdcommissarissen voor het tweede seizoen op rij werd verkozen tot MVP van de competitie.”

Bij Roeselare is de carrière van Averbodenaar Hendrik Tuerlinckx, na zijn jeugdijaren bij VC Everbeur en een seizoen bij Perugia in de Italiaanse A1, helemaal geëxplodeerd. “Ik pakte met Knack al eerder twee bekertjes en twee titels. Er komt nu in mijn zesde seizoen op West-Vlaamse bodem een titel bij”, aldus de klepper uit Vlaams Brabant.

Zeer stevige basis

De interclub leverde Roeselare verdiend de eerste plaats op. Hendrik Tuerlinckx: “We hebben de reguliere voorcompetitie volledig gedomineerd via een ongeslagen parcours. Ik vroeg me af wanneer het ging stoppen, maar we bleven winnen. Elk weekend opnieuw. De verklaring? De ploeg was samengebleven, Matthijs

Verhanneman keerde terug van het Italiaanse Molfo: wij teerden op een vast verankerde en zeer stevige basis. Rivaal Maaseik kreeg na zijn grote kuis geen voet aan de grond. Het vele ‘inpas-werk’ kostte de Limburgers heel veel punten. Zo werd Precura Antwerpen voor ons de belangrijkste challenger. Dat zou nog meer blijken in de bekerfinale, waarin Roeselare vier matchballen liet ontglippen. Die beker was één van de doelen van het seizoen: het verlies was een pijnlijke klap. We waren er zo dichtbij, maar de Antwerpse spelverdeler Yannick Van Harskamp draaide ons een loer in de beslissende set: 28-30.”

Tuerlinckx: “Na die verloren bekerfinale had ik op het mentale vlak loodzware play-offs verwacht. Maaseik kwam stilaan dan toch beter uit de verf, Asse-Lennik toonde zijn tanden, Prefaxis Menen en Puurs waren ook niet te onderschatten. En opnieuw dook Precura Antwerpen in de spits op. Toch liep het voor ons alweer heel vlot. Het grote verschil was dat wij

ook de uitwedstrijden konden winnen. Dat deed de concurrentie veel minder vaak. Zo waren we op drie speeldagen van het einde al zeker van de eerste plaats en een CL-ticket. Uiteindelijk klokten we af met 29 punten voor nummer twee Antwerpen (22 ptn) en Maaseik (21 ptn) op de derde stek.”

De Europese campagne legde Roeselare evenmin windeieren, ondanks een moeilijke periode, doorkruist door het blessureleed van Tomas Rousseaux (knie), Eemi Tervaportti (schouder) en Gertjan Claes (dubbele operatie knie en enkel). Claes was overigens lang leider in de Belgische competitie in de categorie ‘beste service’.

“Zelf had ik ook enkele inspuitingen nodig, nadat mijn pink uit de kom ging in de wedstrijd bij Asse-Lennik. Ik heb enkele weken hard op de tanden gebeten. Ik wilde winnen. Ook in de Champions League tegen het Duitse VfB Friedrichshafen, het Turkse Galatasaray Istanbul en het Poolse Kedzierzyn.”

Na de poulewedstrijden van de CL prijkte Tuerlinckx op de eerste plaats als beste scorer/beste spiker. Pieter Coolman was de beste blokkeerder. In de tweede ronde was de Poolse vicekampioen Resovia Rzeszow - met bijzondere aandacht voor Tuerlinckx - echter een maatje te groot.

De titelfinales dan? Die begonnen barslecht voor Roeselare. Tuerlinckx: “Het eerste verlies met 0-3 in eigen huis drukte ons met de neus op de feiten. We beleefden een collectieve offday, het moest anders,

Hendrik Tuerlinckx

dat was mijn conclusie. Alles sloeg in de knoop, we hadden tegen Antwerpen echt geen verhaal.”

Precura rook dan een tweede zege. “Ja, ze speelden in eigen huis zeer sterk. Resultaat 3-2. Maar ik voelde beterschap in onze rangen, we hadden daar ook kansen. Zo kreeg ik het gevoel dat nog niks verloren was.”

Roeselare moest dan ‘3 op 3’ scoren. “Ja, het was van moeten, we hadden geen andere optie meer. Met het mes op de keel hebben we ons allerbeste niveau gehaald. Antwerpen was in

de derde match (3-0 in Schiervelde) niet top. Als je dat niet bent, dan heb je tegen ons geen kans.”

Vierde finale is keerpunt

In de vierde finale liet Antwerpen in eigen huis een uitgelezen kans liggen: 1-3. “Ja, na 25-22 eindigden de drie volgende sets telkens in ons voordeel met twee puntjes verschil: 23-25, 25-27, 23-25. Het zat kort op elkaar. Die 25-27 gaf ons een boost en nekte Precura. Het grote keerpunt in de titelstrijd. Mijn streekgenoot Ruben Van Hirtum speelde geweldig.

Hendrik Tuerlinckx over de kampioenenploeg

Gertjan Claes

"Zijn grootste wapen is zijn service. Hij kan veel druk zetten. Hij is zeer stabiel. Helaas werd hij geremd door veel blessureleed. Maar hij komt zeker terug."

Pieter Coolman

"Onze sterk defensief ingestelde middenaanvaller. Hij maakt het veel ploegen moeilijk met zijn block en zijn listige floatopslag."

Stijn Dejonckheere

"De beste libero van het land. Hij zorgt voor veel 'drive' in de ploeg. Hij heeft een sterke vechtersmentaliteit en hij kan die overbrengen op zijn maats."

Stijn D'Hulst

"Onze tweede spelverdeler is altijd paraat. Hij staat met hart en ziel achter de ploeg. Op Stijn kan je altijd rekenen."

Pablo Guzman

"Onze 'medical joker' in de plaats van Gertjan Claes. Typisch is zijn Zuid-Amerikaans enthousiasme. Heel joviaal allemaal. Knap ook dat hij zich snel kon inpassen in de geoliede machine die Roeselare toch is."

Joppe Paulides

"Een heel belangrijke schakel in de ketting. Hij is de tegenhanger van Pieter Coolman. Joppe is aanvallend sterk: hij vraagt de bal, hij weet veel druk te leggen."

Lowie Stuer

"Hij bewees als jonge gast zijn talent, ook in de CL, toen hij Stijn Dejonckheere na diens botsing tegen een reclamepaneel, uitstekend heeft vervangen."

Tomas Rousseaux

"De trainerszoon is altijd goedlachs. Hij vliegt er altijd met veel gretigheid in. Schrik heeft hij zelden. Hij is een echt raspaardje op de hoek."

Eemi Tervaportti

"Deze Finse spelverdeler etaleert onverstoortbaar veel lef. Hij vreest niemand. Het is een speler met ballen, met veel 'cool'. Hij is niet rap onder de indruk. En met mij klikt het perfect."

Arno Van de Velde

"Een aanstormend talent. De volgende jaren ga je meer van hem horen."

Ruben Van Hirtum

"Hij wordt onderschat, maar Ruben heeft veel aan maturiteit gewonnen. De laatste jaren heeft hij een enorme progressie gemaakt."

Matthijs Verhanneman

"Hij is uitgegroeid tot een sterkhouders. Het seizoen in Italië heeft hem rijper gemaakt. Hij heeft receptioneel veel ervaring opgedaan. Zo is hij een stabiel element in onze kampioenenploeg."
(LP)

Eemi Tervaportti en Ruben van Hirtum

Op de cruciale momenten konden wij de punten maken. Maar ik geef toe, dat Antwerpen net zo goed had kunnen winnen. Bij 2-2 in de titelfinales dacht ik voorzichtig aan 'bingo': ja, we pakken de titel nog. Dat is dan gebleken in de beslissende vijfde finale (3-0), waarin Antwerpen op service te veel steken liet vallen."

Behalve de beker pakte Roeselare zo alle prijzen. "Dat zou niet gelukt zijn zonder een goeie ploeg en zonder de uitstekende omkadering van Emile Rousseaux en Steven Vanmedegael en de verdere technische en medische staff. Tuerlinckx: "Ik heb bij Roeselare gewerkt met Dominique Baeyens en daarna met Emile Rousseaux. Het zijn twee verschillende aanpakken die allebei veel rendement hebben opgeleverd. Baeyens is een echte leidersfiguur: hij houdt een tikje afstand, maar hij weet perfect hoe hij succes kan afdwingen. Emile kent tactisch ook echt alles van het spelletje. Hij is, mogelijk door de aanwezigheid van zijn zoon Tomas in de ploeg, iets meer 'close' met de spelersgroep.

'De spelers zijn mijn zonen', dat is zo'n mooie uitspraak van hem die altijd zal blijven hangen. De tijd en de passie die hij in zijn sport stopt, is heel speciaal. Echt fenomenaal."

Naar Polen?

Emile Rousseaux zelf: "Ik heb in mijn binnenste nooit getwijfeld aan een nieuwe titel. In de eerste wedstrijden vocht Eemi Tervaportti even met een weerbarstige conditie. Pas in de derde wedstrijd kwamen we op de juiste winning-temperatuur. We zijn de meest constante ploeg van het land, in de reguliere competitie, in de play-offs en de titelfinales. Daarom verdienen we de titel ook. Een minpuntje is de beker, dat is zo, maar als tegengewicht speelden we een prachtige Champions League."

Of Hendrik Tuerlinckx bij Roeselare zijn contract – dat nog loopt tot en met volgend seizoen – zal uitdoen, is onzeker. "De besprekingen zullen weldra volgen", aldus de skipper van Roeselare. "Maar het is geen geheim dat ik een zeer lucratieve aanbieding op zak heb van het Poolse Resovia Rzeszow. Allicht wil Roeselare een smak geld vangen voor een eventuele overgang, dat begrijp ik. Hoe het allemaal afloopt, dat weet ik nog niet."

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Bart Vandenbroucke

Volleyproms 2014

Of ik mijn visie op het voorbije volleybalseizoen kon geven, was de vraag, in ongeveer 9000 tekens. Hmm, niet gemakkelijk. Op de radio tellen wij onze tekens of woorden niet, maar er is wel één en ander blijven hangen. En alles voor het volleybal, nietwaar?

‘Het volley moet zich nog beter kunnen verkopen’

En we gaan positief beginnen. Ook dit seizoen hebben de zenuwen weer een paar keer ferm geleden op de persbank. Om het maar niet te hebben over zaterdagavond acht februari zo vanaf half elf tot kwart over elf. Radio 1, dat helaas de ontknoping van de bekerfinale en de vijfde set, in detail moest missen. Want langer dan elf

uur kan Sporza niet doorgaan op de zender. Denk daaraan mannen, in het vervolg :-)... Gevolg: een compleet gestresseerde journaliste op de perstribune. Maar het was het waard, dat zal iedereen die er was bevestigen, wat een spanning. Het volleybal kan zichzelf niet beter promoten. En – zoals het vervolg van mijn betoog

zal duidelijk maken – dat is nodig.

Antwerpen

2013-2014 was het seizoen van Antwerpen, in de eerste plaats, dat hoeft geen betoog. Begin oktober op de ploegvoorstelling van Precura Antwerpen “Op ‘t schoon verdiep”, werd de ambitie meteen uitgesproken.

Precura Antwerpen

Een beker en misschien wel meedoen voor de titel. En ze hadden nieuws voor Roeselare en Maaseik: "Eén van die twee zou dit keer een Champions League-ticket mislopen." Zo'n uitspraak die vanuit Antwerpen komt... 'tja, het zijn Antwerpenaren hé'. Er werd hier en daar lacherig, in West-Vlaanderen zelfs een beetje geïrriteerd over gedaan, maar ze maken het waar. En dan heb je recht van spreken. Axl Peleman, de man die voor het clublied van Antwerpen zorgde, blijkt uiteindelijk bijna visionair: "Wij spelen ultiemmoal noar huis". Bijna toch; behalve Roeselare. Dus: proficiat Antwerpen, hou het vooral vol en blijf de topclubs ook volgend seizoen het vuur aan de schenen leggen.

Roeselare

2013-2014 was ook het seizoen van de bevestiging van Roeselare. Met een ferme dominantie de hele competitie lang en enkele straffe Europese matches ook. Emile Rousseaux moest twee jaar geleden na het vertrek van Dominique Baeyens bouwen, heel wat spelers waren vertrokken, maar hij heeft een ploeg gevormd die duidelijk aaneen hangt en ons op bepaalde momenten verbaasde.

En er was zelfs een tikkeltje 'Antwerpse attitude' in het hart van West-Vlaanderen: de derde titelmatch tegen Antwerpen had Roeselare verschoven naar 30 april, naar verluidt in plaats van 1 mei. Zo zouden de supporters uitgebreid de titel kunnen vieren zonder zorgen over het werk een dagje later... Er werd wel degelijk gevierd op 30 april, maar voor de titel was het nog te vroeg. Het toont aan dat het zelfvertrouwen groot was voor de finale, misschien een tikkeltje te groot. En niet alleen bij Roeselare zelf, ook wij hadden niet verwacht dat Antwerpen zo fel weerwerk zou bieden. Een verklaring vinden voor de zwakke start van Roeselare in de play-offfinale is moeilijk. Waren ze al te vroeg zeker van de leiding? Hebben ze het toch iets te laks opgevat? Was het niet verstandig om een aantal spelers te laten rusten in de laatste duels van de play-offs met zes? Het zal wellicht een combinatie van factoren zijn. De druk was ongetwijfeld groot na de eerste twee finalematchen. 2-0 achter tegen Antwerpen en bovendien in eigen huis een pijnlijke 0-3 geleden. Dominique Baeyens, die kan weten hoe het

Noliko Maaseik

werkt bij Roeselare, ging akkoord: 'De zenuwen zullen er op scherp gestaan hebben', in een jubileumjaar na de titel ook de beker verliezen, dat zou een ware nachtmerrie geweest zijn. Maar in de slotfase toonde Roeselare dan toch zijn veerkracht en zijn ervaring. De rest is geschiedenis. Een verdiende titel, zeker op basis van het hele seizoen. En dus ook proficiat Roeselare. Benieuwd hoe het team er volgend seizoen zal uitzien en vooral hoe het eventueel vertrek van Hendrik Tuerlinckx zal worden opgevangen.

Maaseik

2013-2014 was een seizoen dat ze aan de andere kant van het land, in Maaseik, het liefst snel vergeten vermoed ik; een seizoen van chaos. Het begon al in de zomer, met het ontslag van een lieveling van het Maaseikse publiek Brecht Van Kerkhove en de komst van Vincenzo Di Pinto. Een complete breuk met de traditie bij de Limburgers, waarvan ze de impact niet goed hadden ingeschat. En bovendien ook een totale breuk met ons beeld van het sympathieke Maaseik. Voeg daar nog het mislukte transferbeleid in de zomer aan toe en dan krijg je inderdaad chaos, onduidelijkheid en voor het eerst in 21 jaar geen titelfinale.

Met Eric Verstraeten lijken ze de draad met de Vital Heynen-traditie toch weer op te nemen, en vinden ze geleidelijk hun identiteit terug. Nu nog de goeie jonge spelers vinden waar

ze op mikken, mannen die weer met hart en ziel voor de club spelen. Dus: 'Moed Maaseik', en duimen voor de wild card voor de Champions League.

Asse Lennik

Maaseik werd trouwens ei zo na toch nog titelfinalist, want Antwerpen werd bijna nog uit de titelfinale gehouden door Tim Verschueren en co bij Asse Lennik. En dat brengt ons helaas naadloos bij het echte negatieve van dit voorbije seizoen. Alweer hadden verschillende Liga A- clubs het financieel lastig. De middelen, de grote sponsors, die zijn duidelijk niet talrijk in ons land als het om volleybal draait.

De hoofdsponsor van Asse-Lennik, Euphony, trekt de stekker eruit. Dat was voorzien. maar een hoofdsponsor die in het laatste contractjaar ook nog eens zijn beloftes niet nakomt, dat maakt het natuurlijk helemaal moeilijk. Asse Lennik hield er een ferme put aan over, van meer dan 100.000 euro. Intussen is die put opgevuld, de spelers zijn betaald, maar het blijft bang afwachten. Volgens manager Pascal Debels zijn er wel degelijk enkele opties, maar zolang er niets op papier staat blijft de club voorzichtig. Op 15 mei volgt het verdict, dan zullen ook de spelers eindelijk weten waar ze aan toe zijn, want ze willen eigenlijk best wel graag blijven. Asse Lennik had sportief dan ook zeker geen slecht seizoen. Een vierde plaats en Europees volleybal dus, afwachten of het er ook effectief van komt.

Financies

Asse Lennik is één van de clubs met problemen, maar er zijn er zeker nog. Zo zitten ze ook bij Puurs met de handen in het haar. Nieuwkomer Haasrode aarzelde lang om budgettaire redenen, en hapte pas toe nadat een aantal toelatingsvoorwaarden werden afgezwakt. En zelfs bij Antwerpen geven ze toe dat het volgend seizoen financieel een ferme uitdaging wordt. Het Asse-Lennik-verhaal van enkele jaren geleden willen ze daar ten allen prijze vermijden. Daarvoor zullen ze misschien wel spelers met hogere ambities moeten laten gaan en meer kiezen voor de jeugd. Laat ons hopen dat de stad Antwerpen zijn steentje blijft bijdragen, want een extra topclub zorgt voor extra peper en zout, en dat kan onze competitie wel gebruiken. Bart De Wever gaf de opslag bij de vierde titelmatch. Ik hoop en vermoed, dat daar in de VIP wat gesprekken en lobby'ing zijn bijgekomen. En er zijn nog meer uitdagingen: een goeie structuur verder uitbouwen voor de club, zichzelf vooral niet vergalopperen.

Promotie

Het volleybalseizoen baadde bij de

start in de positieve sfeer gecreëerd door de nationale ploegen. Maar het gevoel blijft dat daar commercieel te weinig wordt uitgehaald. Het volleybal kreeg in september (en begin januari opnieuw) een boost in ons land. Maar eens de competitie begonnen leek het enthousiasme snel weer verdwenen. Roeselare-Maaseik ergens in oktober? "Ach ja, er volgen er nog wel een paar", hoor je dan al snel. Terwijl zo iemand misschien gewoon de beelden zou moeten kunnen zien en dan zou weten wat zo'n oerstrijd tussen twee 'volleybalvijanden' (om het nu lichtjes te overdrijven), kan zijn - ook al in oktober. Maar helaas: de beelden vinden is op dat moment een onmogelijke zaak. Het volleybal in ons land, de clubs, de liga, moeten zichzelf beter verkopen. Het hoeft ook niet noodzakelijk de openbare omroep te zijn die alles uitzendt, de liga kan ook zelf de beelden maken en die verkopen.

In elk geval moet er dringend een toenadering van de Liga komen tot de clubs. Steun bij de administratieve kant van de zaak bijvoorbeeld én bij de zoektocht naar goeie sponsors. Waarom de krachten niet bundelen? Edwin Blauwblomme had naast deze

nog een aantal concrete voorstellen, zoals een gesloten competitie met twaalf clubs. Een rondvraag bij een paar clubs leert dat ze er wel oren naar hadden. Het zorgde voor hoop ook, dat er verandering op til was, eindelijk. Verschillende clubs stonden klaar om mee te springen in het project. Maar Blauwblomme werd finaal terug gefloten. Dat hij daarna meteen opstapte is doodjammer, want misschien kon er wel nog gepraat worden. Blauwblomme wou de veranderingen misschien te snel doorvoeren, maar een compromis op de langere termijn zat er misschien wel in...

Ik hoop in elk geval dat ze bij de bond volop zitten te broeden op plannen. Intussen kijken wij alweer volop uit naar een succesvolle zomer voor de nationale ploegen. En misschien kunnen we dan dit keer wel maximaal profiteren van de goeie publiciteit?

Tekst: Steffy Merlevede

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Het is handig als ook mijn vader tips kan geven”

Asterix Kieldrecht behaalde de achtste landstitel in het bestaan van de club. Na een seizoen waarin het geen prijs pakte, nam ze nu dus de dubbel voor haar rekening. Kieldrecht sloot de reguliere competitie al met een straat voorsprong af. Bij het begin van de play-offs was het direct bij de zaak, zodat het vrij vlug zeker was van een plaats in de finale. En in die finale ging Asterix eerst met 0-3 winnen in Charleroi. Om dan thuis de klus al af te maken in de tweede wedstrijd, eveneens met 3-0. Men kan dus niet zeggen dat de titel niet verdiend was.

“Nochtans was dit helemaal niet evident”, beweert diagonaalaanvalster Kaja Grobelna, die – nadat zij het seizoen daarvoor al tot ‘Rookie van het Jaar’ was gekroond – nu werd verkozen tot ‘Speelster van het Jaar’. “Wij hadden een heel jonge ploeg. Van Bree, Smits en Biebauw waren de enige “ouderen”. De rest waren allemaal studentes. Maar wij hebben als groep dit seizoen een grote stap gemaakt. Wij hebben op korte tijd veel bijgeleerd.”

In de reguliere competitie hadden de tegenstanders nog het excuus dat alles pas in de play-offs werd beslist. De concurrentie liet daarin onverwacht veel punten liggen. Maar als het om de knikkers ging, domineerden jullie ook.

Grobelna: “Ik denk dat wij op de goede momenten in uitstekende vorm waren. In de eerste match van de play-offs op Gent speelden wij direct een heel sterke match. Samen met de voorgift liet ons dat toe om vlug een kloof te maken. Daarna hebben wij de finale in twee ontmoetingen afgemaakt. Tegen Charleroi was dat toch niet vanzelfsprekend. Maar iedereen bij ons wou heel hard winnen en dat heeft het verschil gemaakt. De club lag ook gebrand op de titel omdat wij vorig seizoen naast de prijzen hadden gepakt.”

De beker tegen Michelbeke werd nochtans niet zo vlot binnengehaald.

“Dat is altijd een speciale match die moeilijk met een andere match te vergelijken is. Wij moesten een moeilijk parcours doorlopen om tot in de finale te geraken. Onder andere de kwalificatie voor de volgende ronde in één match op Zoersel verliep niet van een leien dakje. Wij waren heel tevreden dat wij met dat parcours al een prijs hadden. Dat heeft ons misschien de rest van de competitie iets meer ontspannen laten afwerken. En daarnaast hebben wij in de resterende maanden tot de play-offs waarschijnlijk nog een stuk van onze groeimarge kunnen verkleinen.”

Had je de titel van ‘Speelster van het Jaar’ verwacht?

“Niet echt. Ik was er ook niet zo mee bezig. Volleybal is in de eerste plaats

een teamsport. Mijn doelstelling dit seizoen was ook om in de eerste plaats de teamdoelstellingen te halen. Maar het is wel tof om dergelijke beloning te krijgen.”

Jij blijft nog minstens een jaar bij

Kieldrecht. Nu de ploeg de dubbel heeft behaald, zal de druk dan volgend seizoen niet groot zijn om even goed te doen?

“De ambities van de club en de spelers blijven dezelfde. Ik denk niet dat er nu plots meer druk zal zijn. Wij hebben intussen een jaar meer ervaring. Dus hoeven wij er ook geen schrik voor te hebben. Ik hoop dat wij ook Europees een mooi seizoen kunnen neerzetten.”

Denk je al aan de stap naar het buitenland?

“Die droom is er wel. Maar ik weet nog niet wanneer dat zal gebeuren. En ook nog niet waar ik naartoe zal trekken. Eerst het volgende seizoen afwachten en dan zien wij wel.”

Gaat jouw voorkeur dan uit naar de Poolse competitie?

“Ik ben daar geboren en ken de taal. Het is dus logisch dat ik daar ooit zou willen spelen. Maar het hoeft daarom niet direct in Polen te zijn. Ik sta

open voor verschillende competities.”

Je stond enkele weken geleden naast vijf andere “jonge sporthelden” in Nina, de weekendbijlage van Het Laatste Nieuws. Hoe beviel dat je?

“Ik was blij dat ik dat mocht meemaken. De fotoshoot was bijzonder tof om te doen. En het was eens een interview met een andere invalshoek.”

Je vertelt in dat interview dat het volleybal toch ook jouw persoonlijkheid heeft beïnvloed.

“Dat klopt. Omdat het een teamsport is, kom je in contact met veel mensen. Dat heeft mij socialer gemaakt. Daarnaast heb ik meer doorzettingsvermogen gekregen. Je moet discipline hebben en tegen bepaalde dingen neen kunnen zeggen. Het veranderde mijn karakter dus wel.”

De nationale ploeg heeft voor deze zomer een aantrekkelijk en uitdagend programma met de Grand Prix en het WK. Op het EK was je

niet bij de uiteindelijke selectie. Is het jouw ambitie om daar nu wel bij te zijn?

“Op 9 mei hervatten de trainingen van de Yellow Tigers. Ik ben blij dat ik daar al voor uitgenodigd ben en kan meetrainen. Ik kan erg veel leren van de andere internationals. En het is opvallend dat zij mij altijd vooruit helpen. Ik ben ambitieus. Dus ja, ik zou bijzonder graag die belangrijke toernooien meemaken. Maar alles op zijn tijd. Als het niet gebeurt, zal ik blijven verder werken om er te geraken.”

De concurrentie als oppositie is niet gering. Heb je al overwogen om het eventueel als receptiehoekspeelster te proberen?

“Lise Van Hecke en Hélène Rousseaux staan al een paar jaar verder dan ik. Ik heb geen probleem om dat te beseffen. Of ik het als receptiehoekspeelster zou kunnen maken, weet ik niet. Laat mij in de eerste plaats stap voor stap als speelster groeien. Samen met het trainerskorps zien wij dan wel wat het geeft.

Je vader Darius was zelf een volleybalspeler. Heeft hij je gestimuleerd om ook in die sport te stappen?

“Hij heeft nog voor de nationale ploeg van Polen gespeeld. Wij zijn ook voor het volleybal naar België verhuisd. Hij speelde onder meer voor Lennik en Menen. Volleybal leefde in ons gezin. Mijn broer Igor speelt het ook al heel lang. Maar mijn vader heeft mij nooit gepusht om volleybal te spelen. Ik deed eerst aan ballet, turnen en dansen. Typische meisjessporten, zeg maar. Ook individuele sporten. Toen wij op school in het eerste middelbaar netbalwedstrijden begonnen te spelen, heb ik ook interesse gekregen om te gaan volleyballen. Ik wou ook eens meer een teamsport uitproberen. Mijn vader was op dat moment verrast, maar nu is hij enorm trots op wat ik intussen bereikt heb. Hij geeft mij vaak tips. Om te komen kijken, wisselt hij af met de wedstrijden van mijn broer. Maar hij neemt alle matches op. Ik vind het handig dat niet alleen de coaches, maar ook hij, als mijn vader, die tips kan geven.”

Tekst: Philippe Cryns

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Waarom zouden wij niet kunnen winnen in onze poule?”

De clubcompetities behoren tot het verleden en dan is het weer tijd aan de nationale ploegen om de aandacht op zich gevestigd te krijgen. We kregen alvast positieve geluiden voor de start van de campagnes bij de Red Dragons en de Yellow Tigers: zowel Gert vande Broek als Dominique Baeyens verlengden hun contract als bondscoach tot 2018. Bovendien kregen alle nationale ploegen versterking in de vorm van een gerenommeerde naam als fysiektrainer, nl. de 46-jarige Nederlander Hein Macnack. Nu nog de resultaten. Maar daarin zijn zowel Dominique Baeyens als Sam Deroo redelijk optimistisch, ook al begint de campagne van de Red Dragons al snel na het beëindigen van de play-offs.

Op dat gebied kan Gert vande Broek het een beetje rustiger aan doen. Hij spreekt dan ook over drie fases in de voorbereiding van de Yellow Tigers: een exploratieperiode met een aantal oefenwedstrijden, die vooral bedoeld zijn om een aantal ‘youngsters’ de kans te geven om zich aan te passen. Na een rustperiode in het begin van juni volgt de verbeterfase met een kennismaking met andere (volley)culturen tijdens een stage in China (met het gastland, Japan en Thailand als interessante opponenten). Om dan eind juli – begin augustus te belanden in het eerste gedeelte van de prestatiefase tijdens de World Grand Prix en half september op het WK in het Italiaanse Bari.

Propaganda

Maareerst alle aandacht op de Red Dragons van Dominique Baeyens met niet minder dan zeven kampioenen in de grote voorselectie.

Waren de play-offs met hun maximale vijf wedstrijden geen streep door de rekening van de bondscoach?

Dominique Baeyens: “Als je het louter en alleen vanuit mijn standpunt zou bekijken, was een beetje méér rust natuurlijk een goede zaak geweest. Maar je moet het breder bekijken en toegeven dat de play-offs toch echte propaganda voor het volley in het algemeen betekenden. Trouwens, de spelers die meededen aan de finalewedstrijden plus Kevin Klinkenberg krijgen een

halve week extra-rust. Zij moeten pas halfweg mei aansluiten bij de groep. Het is niet helemaal ideaal, maar ik denk dat we juist moeten meegaan op

– ik denk aan Tomas Rousseaux, Ruben Van Hirtum, Gertjan Claes, Tom Van Walle of Tim Verschueren – dan respecteer ik die beslissingen.

tegenstander in de World League. Ik had gehoopt ex-Roeselaarspeler Hardy in de staff terug te vinden, maar hij doet daar blijkbaar niet meer mee.

“Ik wil ook spelers in de ploeg die b.v. bij 24-24 een stevige opslag durven slaan”

die golf van enthousiasme voor onze sport. In die zin komt de start van onze campagne op 23 mei in Kortrijk misschien zelfs op het ideale moment.”

Zullen een aantal spelers wel voldoende gerecupereerd zijn?

“Gewoonlijk krijg ik van de clubs wel de medische bulletins door, maar ik kreeg tot dusverre nog geen alarmerende signalen. De spelers van Roeselare en Antwerpen krijgen dus één week rust voorgeschoteld. Het is niet lang, maar het is beter dan niks. In die periode kunnen ze toch al redelijk recupereren, zowel op fysiek als op mentaal gebied. Plus dat de meeste spelers ook echt wel uitkijken naar die World Leaguewedstrijden, die voor hen toch ook de kennismaking zijn met een nieuwe stap in hun carrière.”

Je zal natuurlijk altijd wel ongelukken maken, zelfs bij een brede selectie...

“Ik denk dat het nogal zal meevallen. Vergeet ook niet dat we voor een lange zomercampagne staan en dat we dus een beroep moeten kunnen doen op veel verschillende spelers. Maar anderzijds is de lijst ook niet onbeperkt. En als spelers zelf vragen om voor de World League-campagne niet opgeroepen te worden, omdat ze van een aantal lichte of zwaardere blessures willen of moeten recupereren, of dat ze willen beachen

Daar staat echter tegenover dat in een nationale selectie niet noodzakelijk de beste twaalf of veertien spelers van dit land opgenomen worden, maar wel diegenen die passen in het team en diegenen die ik nuttig acht voor bepaalde functies. Om maar een voorbeeld te noemen: ik heb graag iemand in de selectie die bij 24-24 met een redelijke kans op succes een stevige opslag durft slaan.”

Je hebt intussen de concurrentie al kunnen scouten?

“Iedereen heeft tegenwoordig videobeelden van iedereen. Zo heb ik me in eerste instantie toegelegd op de scouting van Australië, onze eerste

Van Australië beschikken we dus over alle beelden van de Aziatische kampioenschappen. Om de sterkte van deze ploeg in te schatten, volstaat het om de FIVB-ranking te bekijken, waarin ze als 14de geklasseerd staan. Canada, dat vorig seizoen Nederland uitschakelde en een mooie World League-campagne speelde, staat zelfs 11de, terwijl de Finen 30ste staan. Of allemaal ploegen die voor ons staan. België staat nl. 37ste. Ik weet ook wel dat die ranglijsten niet alles zeggen en dat we – alleen al door deel te nemen aan deze World League – ook nog een aantal plaatsen zullen stijgen. Maar al die andere landen hebben dan toch weer

meer ervaring door hun deelname aan grote internationale toernooien.”

Wat mag dan de ambitie zijn van de Red Dragons?

“Niks meer of niks minder: gaan voor de eerste plaats in onze poule. Ik denk dat we iedereen aan kunnen in deze groep, maar iedereen kan hier ook van iedereen winnen. Het is een zeer uitgebalanceerde poule, waarin het misschien wel kan afhangen van het aantal gewonnen sets om te beslissen wie er naar de finaleronde gaat. Mocht het zo ver zijn, dan zien we wel.”

Zijn er nog opmerkelijke vaststellingen bij de Red Dragons?

“Ja. Dat de omkadering van onze ploeg is uitgebreid met de komst van Kris Tanghe als assistent-trainer, samen met Christophe Achten. Dat we een aantal verbeteringen hebben kunnen doorvoeren op gebied van scouting. En tenslotte kan ik na enkele weken werken met die man, nu al vaststellen dat de komst van fysiektrainer Hein Macnack een absolute meerwaarde betekent. Onze ploeg nu nog verbeteren, is immers een kwestie van details om enkele procenten te groeien en zijn komst is daar een facet van. Hij legt zich b.v. erg toe op een nog meer individuele begeleiding van de spelers op fysiek gebied. Aan hem gaan we nog veel plezier beleven.”

Eén van de spelers die met ongemeen veel zin naar de nationale ploeg komt, is ongetwijfeld Sam Deroo. Ondanks een vierde plaats in de sterke Italiaanse competitie en slechts uitgeschakeld door kampioen Macerata, is de Oost-Vlaming allerminst tevreden over zijn seizoen in de hoogste Italiaanse volleyafdeling. “Ik was nochtans goed aan de competitie begonnen en ik vond dat ik regelmatig een aandeel had in het succes van de ploeg. Maar dan begon het te rommelen binnen het bestuur met uiteindelijk een vrouwelijke voorzitter, die nogal eigenzinnig optrad en dat had ook zijn weerslag op de ploeg. Na drie kwart van de competitie in de basis gespeeld te hebben, werd ik plots niet meer goed genoeg bevonden en werd ik naar de huppelhoek verwezen.

Ik ken mezelf goed genoeg om te weten wat ik goed of minder goed deed en ik vond dat ik helemaal onterecht uit de basis gezet werd. Bovendien werden sommige van mijn medespelers helemaal niet menselijk behandeld. Er zijn zaken gebeurd, die echt niet door de beugel kunnen. Ik heb er nog wel een contract van één jaar, maar als ik andere goede aanbiedingen krijg, dan zal ik niet twijfelen om er te vertrekken. Enfin, het was voor mij ook een ervaring die je blijkbaar eens moet meegemaakt hebben. Ik hoor ook wel dat er in België wel eens achterstallige betalingen bestaan bij een aantal clubs, maar in Italië is dat wekelijks kost. Al krijg je op het einde dan wel alles wat er beloofd werd.”

Macerata was wel té sterk voor iedereen?

“Ik vond eigenlijk dat Piacenza de sterkste ploeg bezat. Maar zij hadden

in België kwam?

“Ja en ik was behoorlijk vermoeid, want ik had het drie jaar niet meer gedaan. Maar ik doe dat wel eens graag als tussendoortje. Dat we met Dries Koekelcoren als ploegmaat een derde plaats behaalden, is toch mooi, niet? Ik heb er me vooral goed geamuseerd.”

Wat verwacht je van de komende campagne met de Red Dragons?

“Ik kijk er wel naar uit. Door onze deelname aan de World League komen we in andere werelddelen en komen we in contact met andere (volley)culturen. We zullen ook rekening moeten houden met de ‘jetlag’ en dat is voor de meesten van ons toch ook iets nieuws. Spelen tegen sterke teams zoals Canada, dat vorig jaar toch de Final 6 haalde in de World League, wordt ook een leuke ervaring. Maar ik zou ons eigen team toch ook niet onderschatten. Wij starten zeker

Sam Deroo: “Na problemen bij Modena uitkijken naar Red Dragons”

enkele blessuurtjes en verloren uiteindelijk de halve finale tegen Perugia in vijf matches en dat bleek fysiek dan weer te zwaar voor Perugia om Macerata in vier wedstrijden te verslaan. Macerata bezat natuurlijk ook een sterk team en ze speelde wel op topniveau op het goede moment.”

Je zag in Modena ook Laura Heyrman en Héléne Rousseaux spelen?

“Als we niet op hetzelfde moment speelden, gebeurde dat wel. Ze hebben er een mooi seizoen opzitten en ik hoorde dat ze er zeker blijven. Ze voelden er zich goed, hoewel de ploeg op het einde nét met een dipje zat. Maar wat Lise Van Hecke en Liesbet Vindevoghel deden, was wel knap: hoed af als je in Italië kan kampioen spelen!”

Je ging zelfs even beachen als je terug

niet als het zwakke broertje uit de reeks. Ik denk dat we tegen de meeste landen winstkansen hebben. En nadien kijken we uit naar het hoogtepunt van ons seizoen, nl. de deelname aan het WK in Polen.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Het programma van de Red Dragons

Voorbereiding

vrijdag 16/05: België – Duitsland (20u – Kortrijk)
zaterdag 17/05: België – Duitsland (19u – Kortrijk)
zondag 18/05: België – Duitsland (16u – Kortrijk)

FIVB World League

vrijdag 23/05: België – Australië (20u – Kortrijk)
zondag 25/05: België – Australië (16u – Luik)
vrijdag 06/06: België – Canada (20u – Luik)
zondag 08/06: België – Canada (16u – Antwerpen)
13-14/06: Canada – België (Vancouver)
vrijdag 20/06: België – Finland (20u – Antwerpen)
zondag 22/06: België – Finland (16u – Kortrijk)
27-28/06: Australië – België (Adelaide)
04-05/07: Finland – België (Tampere)

“Nieuwe gasten nemen het beachvolleybal au sérieux”

Terwijl Roeselare en Antwerpen in zaal nog een beklievende play-off finale uitvochten, stond de rest van hun collega's al op het zand in Brussel voor de eerste manche van het Belgisch kampioenschap beachvolleybal. De reglementswijzigingen van vorig jaar zijn intussen goed ingeburgerd, in 2014 situeren de veranderingen zich eerder aan de kant van de beachduo's.

Goed nieuws voor de Belgian Beachvolley Tour, want het BK telt dit jaar weer 9 manches (naast het finaleweekend) en het verwelkomt een nieuwe organiserende stad.

Aalst ontvangt voor de eerste keer het beachcircuit. “We zijn heel blij met de komst van de carnavalstad”, vertelt organisator Sacha Koulberg. “We kregen ook vragen van andere

locaties, maar verder dan inlichtingen ging het vooralsnog niet.” Locaties zoals Brussel, Gent, Sint-Niklaas en Kortrijk blijven vaste waarden, Maaseik en Hechtel harken voor

Dennis Deroey en Aljosa Umanit

Stephanie Van Bree

wie weet is er binnenkort beterschap”, aldus een optimistische Koulberg.

Maternity leave

In 2013 werd de structuur van het nationale beachvolleybal grondig aangepast. Even recapituleren. Er bestaat een nationale beachcommissie, een denkcél beach en de VVB beachcommissie, en het reglement werd herschreven. Op de finaledag van een manche worden alle wedstrijden gespeeld naar twee winnende sets en elke ploeg speelt drie of vier wedstrijden. De prekwificaties werden omgevormd tot een volwaardig toernooi, dat enkele dagen voor de betreffende manche wordt georganiseerd. Het doel? Het systeem aanpassen aan de internationale normen en het Belgische beachvolleybal laten groeien zodat er meer van onze teams kunnen meedraaien op CEV- en FIVB-toernooien, en wie weet in de toekomst ook hoge olympische gooiën.

De aangepaste spel formule (met poulesysteem) werd positief onthaald, zowel bij de spelers als bij het publiek. De deelnemende teams kunnen hun niveau opkrikken, omdat ze meer wedstrijden spelen. Het nadeel dat er minder ploegen kunnen deelnemen aan een manche weegt

duidelijk niet door. Veel verandert er anno 2014 dan ook niet. “We voerden slechts een paar aanpassingen door. Zo mogen buitenlandse teams niet meer rechtstreeks inschrijven, ze kunnen enkel deelnemen via een wildcard. Een andere wijziging, na een specifieke aanvraag bij de Beachcommissie, is de toepassing van het reglement rond de ‘maternity leave’. Die beïnvloedt het klassement bij de vrouwen: speelsters die mama geworden zijn mogen hun

het tweede jaar het zand egaal.

Markante afwezigen zijn in 2014 echter opnieuw de badsteden. De kustgemeenten en beachvolleybal, het blijft – contradictorisch genoeg – een moeilijk verhaal. “Het beschikbare geld is schaars en dan behoort beachvolleybal niet meteen tot de prioriteiten. Een bijkomend probleem is dat er aan de kust weinig clubs zijn die de organisatie, of een deel ervan, en de bijhorende kosten in handen

zouden kunnen nemen. Wij kunnen een manche volledig in goede banen leiden, maar dat kunnen we ook niet gratis doen natuurlijk”, weet Koulberg.

Net zoals vorig jaar moet het BK het zonder hoofdsponsor stellen. “Op dat vlak evenmin witte rook. We haalden enkele nieuwe sponsors binnen, maar een supergeldschietter ontbreekt. Maar we blijven elk jaar doorgaan en ik las onlangs dat de grootste crisis stilaan voorbij lijkt te zijn, dus

Fien Callens

Picture by Target

punten tot 18 maanden ervoor behouden”, verduidelijkt nationale Beach Consul Johan Van Riet.

Nieuwe duo's

Wel enkele opvallende wissels te noteren in het kamp van de beachteams. Ward Coucke, met een record aantal landstitels ook wel gekend als 'mister beach', zegt het zand vaarwel. Verdedigend kampioen Tom Van Walle treedt dit seizoen aan met Dries Koekelkoren, met wie hij

de zilveren medaillewinnaressen van 2013, Stephanie Van Bree en Karolien Verstrepen. En die laatste gaven in de openingsmanche meteen hun visitekaartje af.

Zowel bij de mannen als bij de vrouwen duiken er ook enkele nieuwe, jonge teams op. “En die nieuwe gasten nemen het beachvolleybal echt au sérieux. Het is duidelijk dat iedereen wil investeren in het BK. Dat kan ik alleen maar toejuichen”, zegt Sacha Koulberg. Dat jonge spelers

eerder al eens de titel binnenrijfde. Een wending die voor Aljosa Urnaut inhield dat hij op zoek moest naar een nieuwe kompaan en die vond hij in Dennis Deroey.

Bij de vrouwen staat Katrien Gielen – vorig jaar goed voor brons – voor het tweede jaar op rij met een nieuwe partner op het zand. Na een jaartje beachen met Sarah Dovogja speelt ze dit seizoen aan de zijde van Marta Sobolska. Fien Callens en Maud Catry, die zich vorig jaar tot kampioen kroonden, gaan samen door, net als

stilaan volledig gewonnen geraakt zijn voor een evenwaardig seizoen outdoor, weet ook de Vlaamse Volleybalbond, die blijft inzetten op de jeugd. “We organiseren dit jaar in iedere provincie een jeugdcircuit, met een eindtoernooi aan de kust. Een finale los van de Masters in Knokke, maar wel met een nationaal karakter”, licht Johan Van Riet toe.

Tekst: Inne van den Bremt

Foto's: Volley Vosta Staden

Kalender

3/4 mei Brussel

Podium:

Mannen

Dennis Deroey – Aljosa Urnaut
Bob Douwen – Robin Adriaensen
Dries Koekelkoren – Sam Deroo

Vrouwen

Stephanie Van Bree – Karolien Verstrepen
Fien Callens – Maud Catry
Renée Verhulst – Sarah Degryse

10/11 mei	Hechtel
31 mei/1 juni	Kortijk
8/9 juni	Gent
21/22 juni	Aalst
28/29 juni	Sint-Niklaas
12/13 juli	Hannut
20/21 juli	Leuven
2/3 augustus	Maaseik
8/9/10 augustus	Masters Knokke-Heist

Zij steunen topvolley in België

Julien Van de Vijver: “Mogelijkheden op het EK met deze groep”

Met drie 3-0 overwinningen en enkele schitterende individuele prestaties, plaatsten de juniorees meisjes zich tijdens het kwalificatietoernooi in Griekenland rechtstreeks voor het EK van 16 tot 24/08 in Tampere (Finland) en Tartu (Estland). De juniorees jongens zijn nog niet zover en moeten een derde kwalificatieronde afwachten met kleppers als Italië, Servië en Finland als tegenstanders, alvorens het EK in Tsjechië/Slovakije ter sprake komt.

‘Het was een beetje zoals voorspeld: onze eerste wedstrijd op het kwalificatietoernooi in Portugal was meteen de sleutelmatch,’ beseft coach Joel Banks. ‘Tegen Frankrijk speelden we twee goede sets, die telkens met 25-22 in ons nadeel eindigden. Een kwestie van details, enkele persoonlijke foutjes en het niet goed genoeg afwerken. Het is achteraf altijd gemakkelijk gezegd, maar winst in de eerste set had voor meer rust en mentale weerbaarheid gezorgd. Want we speelden geen van beide een supermatch. Veel zenuwen. Dat de Fransen achteraf heel wat problemen hadden met

Portugal, waarschuwde ons dat de slotmatch in een zinderende sporthal tegen het gastland geen klusje zou zijn, maar we wonnen met 3-0.’ In de derde en laatste kwalificatieronde wachten Servië, Italië en Finland. ‘Geen cadeau, ik weet het. Maar ik maak me sterk dat we ons toch kunnen kwalificeren. We zullen immers een beter voorbereidingsprogramma krijgen voor de wedstrijden tussen 10 en 13 juli en ik zal sommige spelers op andere posities kunnen uitspelen. Alleen weten we nog niet waar het toernooi zal georganiseerd worden.’ Julien Van de Vijver kwam terecht fier terug uit Griekenland na drie 3-0 zeges.

‘Wij hebben een uitstekend toernooi gespeeld, het zat goed in mekaar, iedereen in de ploeg presteerde sterk en als dat het geval is, dan scoren de spitsen,’ lacht de bondscoach, die liever geen individuele namen noemt in een ploegsport. ‘Deze groep is doorheen onze structuren al wel enkele jaren samen, ofwel bij Kieldrecht, ofwel via de topsportschool en dat maakt dat we toch al iets konden opbouwen. Het was niet zo’n zwakke poule als je zou denken, maar Slovakije presteerde gewoon schandalig zwak. Ik begreep dat niet. Zwitserland is helemaal niet slecht en de Grieken hadden zichzelf in een favorietenrol gedrongen, waar ze zich zelf in verstikten. Ze speelden tegen ons onder zware druk, maar vermits wij voor de nodige opslagdruk konden zorgen en het blokkerend-verdedigend ook allemaal op punt stond, hebben we ze op heel lage cijfers kunnen zetten. Het grote voordeel is dat we duidelijkheid hebben omtrent de EK-kwalificatie en met deze groep zie ik echt wel mogelijkheden om iets te bereiken,’ klinkt het optimistisch.

Tekst: Marcel Coppens
Foto: CEV

Titels voor Lise, Liesbet en Elies

Money time in de titelstrijd

Frankrijk

Bij de mannen eindigde Tours in de reguliere competitie op de eerste plaats door op de laatste speeldag met 1-3 te gaan winnen bij Paris Volley. **Kevin Klinkenberg** speelde hierin een belangrijke rol met 80% perfecte recepties en 8 op 13 gescoorde aanvallen. Enkele dagen later won Tours tegen ditzelfde Paris Volley ook de beker via een 3-1 zege. De setstanden hier waren 25-16, 21-25, 25-23, 25-19. Beauvais van **Frank Depestele** en **Bram Van den Dries** verloor de laatste speeldag met 3-2 in Chaumont maar stelde daarmee wel een zevende plaats en deelname aan de play-offs veilig. In de kwartfinale werd dan tweemaal met 3-1 verloren tegen het Ajaccio van Jovica Simovski. Tours kwalificeerde zich vlot via 3-0 en 3-1 tegen Nantes voor de halve finale. In deze halve finale won Tours eerst thuis met 3-2 tegen Chaumont om vervolgens met 3-1 te winnen in Chaumont. **Kevin Klinkenberg** speelde constant elke wedstrijd. De andere finalist is Paris Volley dat tweemaal met 3-2 won tegen Ajaccio.

Bij de vrouwen had het Cannes van **Freya Aelbrecht** en **Ilka Van de Vijver** in de finale van de beker geen enkel probleem met Nantes van **Els Vandesteene** en **Angie Bland**. De setstanden (25-14, 25-16, 25-15) spreken voor zichzelf.

In de kwartfinale van de play-offs

Ilka Van de Vijver, Els Vandesteene, Freya Aelbrecht en Angie Bland

versloeg Cannes probleemloos Istres. Nantes had tegen Mulhouse een derde wedstrijd nodig die met 3-0 gewonnen werd. St.-Cloud Paris van **Nina Coolman** werd in deze kwartfinale uitgeschakeld door Le Cannet via een 3-1 nederlaag op verplaatsing en 2-3 verlies thuis. In de halve finale won Cannes tweemaal met 3-1 tegen Le Cannet en werd de strijd tussen Nantes en Beziers beslist in een derde wedstrijd die met 2-3 gewonnen werd door Nantes. **Angie Bland** scoorde hier 14 op 26 en lukte 5 kill bloks, **Els Vandesteene** scoorde 11 op 32 en lukte 2 kill bloks.

De finales worden op 8 mei gespeeld in de Halle Carpentier in Parijs.

Duitsland

Bij de vrouwen eindigden in de reguliere competitie drie ploegen met hetzelfde aantal punten. Het aantal gewonnen wedstrijden en de setverhouding zorgden ervoor dat Dresdner SC eerste eindigde, VC Wiesbaden tweede en Rote Raben Vilsbiburg derde. Aachen volgde als vierde op 5 punten. Deze vier teams overleefden ook de kwartfinales van

de play-offs. In de halve finale was telkens een beslissende wedstrijd nodig die zowel door Dresden als Vilsbiburg met 3-2 werd gewonnen. In de finale was de titel voor Dresden, de ploeg van Elies Goos. Na een 3-0 zege thuis werd in Vilsbiburg met 3-2 gewonnen waarna thuis met 3-1 de klus geklaard werd.

Bij de mannen eindigde ook twee teams met hetzelfde aantal punten maar wist Berlin de eerste plaats weg te kapen voor Friedrichshafen. Generali Haching eindigde derde op vier punten en Buhl vierde op 11 punten. Deze vier teams overleefden ook de kwartfinales van de play-offs. In de halve finale won Volleys Berlin drie opeenvolgende malen tegen Buhl en had Friedrichshafen vier wedstrijden nodig tegen Haching om zich te kwalificeren voor de finale. In deze finale staat de stand na drie wedstrijden: 2-1 voor Berlin. Na een 2-3 nederlaag thuis in Berlin werden de volgende twee wedstrijden, eerst in Friedrichshafen en daarna thuis met 3-1 gewonnen.

Italië

In de kwartfinales van de play-offs bij de mannen schakelde Modena via twee opeenvolgende overwinningen Trentino uit. In de halve finale was Macerata duidelijk te sterk. Drie maal verloor de ploeg van **Sam Deroo** met 3-0. De andere halve finale tussen Piacenza en Perugia bracht heel wat meer spanning zoals de uitslagenreeks aantoonde. Na 3-1, 2-3, 3-2 en 2-3 won

Volleybal worldwide

Perugia de vijfde en beslissende wedstrijd in Piacenza met 1-3. Macerata had tegen Perugia vier wedstrijden nodig voor het behalen van de scudetto. Citta di Castello van **Gert Van Walle** werd al in de kwartfinale van de play-offs uitgeschakeld via 3-1 en 3-0 door Piacenza.

Bij de vrouwen werd Liu Jo Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** in de kwartfinale van de play-offs via twee opeenvolgende 3-1 nederlagen uitgeschakeld door Novara. Piacenza van **Lise Van Hecke** en **Liesbet Vindevoghel** schakelde in de kwartfinale probleemloos eerst Urbino uit en daarna Novara in de halve finale. In de finale werd drie opeenvolgende malen vlot gewonnen van Busto Arsizio dat in de halve finale met 3-1 en 3-2 Conegliano had uitgeschakeld.

Nederland

Bij de vrouwen werd **Alternò** voor de eerste maal in de geschiedenis landskampioen. Nadat in de loop van het jaar vijf opeenvolgende malen van uittredend landskampioen Sliedrecht verloren werd, wist Alternò in de finale van de play-offs via drie opeenvolgende overwinningen de titel binnen te rijden. Bij de mannen veroverde Landstede in de finale van de play-offs via drie opeenvolgende overwinningen tegen Draisma Dynamo voor de tweede

keer op rij en tevens de tweede maal in de clubgeschiedenis de landstitel.

Polen

De clash in de halve finale van de play-offs bij de vrouwen tussen Wroclaw van **Frauke Dirickx** en Sopot van **Charlotte Leys** werd door Wroclaw gewonnen. Wroclaw had hiervoor vier wedstrijden nodig met als resultaat 3-0, 2-3, 3-0, 3-1. In de andere halve finale won Chemic Police driemaal tegen Gornicza. In de finale bleek Chemic Police te sterk. Het werd achtereenvolgens 3-0, 3-1 en 3-0.

De strijd voor de derde plaats werd gewonnen door Sopot met 3-1, 3-0 en 3-1.

Bij de mannen verloor Jastrzebski van **Simon Van de Voorde** in de halve finale drie maal tegen Belchatow. In de andere halve finale was de strijd veel spannender. Kedzierzyn ging eerst tweemaal met 3-2 winnen in Resovia, verloor dan thuis met 3-2 en 3-1 en de vijfde en beslissende wedstrijd in Rzeszow met 3-1. In de finale verloor Resovia opnieuw de twee eerste wedstrijden thuis met 3-2 en 3-0 en maakte Belchatow in eigen huis de klus af met 3-0. Jastrzebski won de strijd voor de derde plaats.

Aziatisch kampioenschap voor clubs

Bij de mannen ging dit kampioenschap door in Manila op de Filipijnen. In de halve finale schakelde Al-Rayyan uit Qatar, dat voor de gelegenheid nog snel Savani had aangeworven, Kondensat Zhaikmunay uit Kazakstan uit met 3-0 (25-22, 25-22, 25-19). In de andere halve finale verloor **Wout Wijsmans** met het Chinese Baic Motor met 3-0 van de Iraanse kampioen Matin Varamin: 27-25, 25-23, 25-20. In de finale versloeg Varamin, gecoacht door de Italiaan Daniele Bagnoli, Al-Rayyan met 3-1 (19-25, 25-17, 26-24, 25-16). De strijd voor het brons werd vlot met 3-0 gewonnen door Baic Motor.

Aan het Aziatisch clubkampioenschap voor vrouwen in het Thaise Nakompathon namen tien ploegen deel. Het kampioenschap werd duidelijk gedomineerd door het Japanse Hisamitsu Springs en het Chinese Bohai Bank Tianjin, die allebei vlot hun poule wonnen evenals de halve finale. In de finale was Hitsamitsu, dat vijf speelsters opstelde van het Japanse nationale team, duidelijk het sterkst. De setstanden 25-19, 25-16, 25-19 spreken voor zich.

WK Clubs

De acht ploegen die deelnemen aan het WK clubs voor mannen dat doorgaat in Belo Horizonte van 5 tot 10 mei zijn: Sada Cruzeiro en UPCN (nummers 1 en 2 van het Zuid-Amerikaans kampioenschap), Belgorod (winnaar CL), Esperance Tunis (winnaar Afrikaans kampioenschap), Guaynabo Mets (winnaar Norceca), Matin Varamin (winnaar Azië) + 2 wild cards toegekend aan Trentino en Al-Rayyan. Poule A met titelverdediger Cruzeiro, Belgorod, Guaynabo Mets en Varamin is veruit de sterkste poule en de strijd voor de halve finale plaatsen zou hier wel eens hevig kunnen zijn.

Bij de vrouwen nemen

aan dit WK, dat doorgaat in Zurich van 7 tot 11 mei zes ploegen deel. Dit zijn Dinamo Kazan (winnaar CL), Volero Zurich (organisator), Sesi-SP (winnaar Z-Amerikaans kampioenschap), Hisamitsu Springs (winnaar Aziatisch kampioenschap) + twee wild cards. De toekenning van de twee wild cards was verrassend maar begrijpelijk als je weet dat organisator Zurich in elk geval wou deelnemen aan de halve finale. Noch titelverdediger Vakifbank Istanbul noch Braziliaans kampioen en finalist van vorig jaar Unilever Volei kreeg een wild card. De wild cards werden toegekend aan het Braziliaanse Molico Osasco en het Algerijnse G.S. Petroliers.

Worldwide nieuws

* Zenit Kazan is de nieuwe Russische kampioen bij de mannen. Na in de halve finale Belgorod uitgeschakeld te hebben werd in de finale vlot de maat genomen van Novgorod. In de strijd voor het brons versloeg Belgorod Dinamo Moskou.

* Niet Lorenzo Bernardi maar de Serviër Slobodan Kovac is de nieuwe trainer van het Iraanse nationale team. Hij zal zijn vuurdoop krijgen tijdens de World League waarbij Iran in poule A staat met Brazilië, Italië en Polen. Kovac won goud met Servië tijdens de OS van 2000 in Sydney. De laatste jaren was hij trainer van Perugina.

* De prijzenpot in de grand slams (beachvolley) gaat dit jaar beduidend omhoog. In acht van de tien grand slams zal het prijzengeld 800 000 US dollars bedragen. In Long Beach en op de Transavia grand slam in Den Haag zelfs 1 000 000 US dollars.

* Sada Cruzeiro won in Brazilië voor 14.300 toeschouwers de finale van de Superliga door Sesi met 3-0 te verslaan: 21-19, 21-17, 21-18. Bij de vrouwen won Bernardo Rezende met Unilever Volei zijn negende titel in de Superliga door in de finale Sesi met 3-1 te verslaan: 21-11, 21-12, 13-21, 21-16.

* De finale van de play-offs bij de vrouwen in Turkije wordt gespeeld door Vakifbank en Fenerbahce. Vakifbank schakelde in de halve finale Galatasaray uit en Fenerbahce

deed hetzelfde met Eczacibasi. Bij de mannen werd de finale gespeeld door Fenerbahce en Halkbank. De titel is voor Fenerbahce van Miljkovic en Marshall dat de eerste wedstrijd tegen Halkbank verloor maar dan drie opeenvolgende malen won.

* Goedele Van Cauteren, zo'n decennium geleden nog lid van de volleybalschool en naderhand een korte periode actief in de World Tour met Liesbet Mouha, is dit jaar getrouwd in Australië. Zopas is zij opgeroepen voor een stage met de Australische ploeg in Vietnam.

World Tour gestart in China

Fuzhou Open

In dit eerste toernooi van het nieuwe beachseizoen bleek duidelijk dat de concurrentie groter geworden is en dat nieuwe formaties hard getraind hebben om de top te bereiken. Bij de mannen kregen we volgende topvier : 1. Nicolai - Lupo (ITA) 2.

Walsh was het de 47ste gouden medaille waarmee ze de meest succesvolle vrouwelijke atlete werd in de World Tour. Het was tevens de vierde partner waarmee Kerry Walsh een gouden medaille won.

Shanghai Grand Slam

Tweede opeenvolgende winst bij de mannen voor Nicolai - Lupo, die in de finale Samoilovs - Smedins versloegen met 2-1 (24-26, 21-18, 15-12). In de strijd voor het brons versloegen de Duitsers Erdmann - Matysik het Braziliaanse duo Pedro - Emanuel. De verliezende kwartfinalisten bij de mannen waren Herrera - Gavira (ESP), Kadziola - Szalankiewicz (POL), Gibb - Patterson (USA) en Rosenthal - Dalhausser (USA).

Bij de vrouwen kregen we een totaal ander podium als in Fuzhou. Het goud was voor Ludwig - Walkenhorst die in de finale Wang Fan - Yuan Yue versloegen met 2-1 (23-21, 19-21, 15-9). De strijd voor het brons was een

Alison - Bruno (BRA) 3. Stiekema - Varenhorst (NED) 4. Smedins - Samoilovs (LAT). Het Nederlandse duo Brouwer - Van Dorsten eindigde vijfde samen met Pedro - Emanuel (BRA), Ricardo - Alvaro Filho (BRA) en Kovatsch - Kissling (SUI). Bij de vrouwen zag de topvier er als volgt uit : 1. Walsh - Ross 2. Juliana - Antonelli 3. Xue - Y.Xia 4. Maria Clara - Carol. De vier verliezende kwartfinalisten waren : Talita - Lima, Wang Fan - Xue Y, Menegatti - Orsi Toth en Klug - Gallay (ARG). Voor

Braziliaans onderonsje gewonnen door Agatha - Seixas met 2-0 tegen Talita - Lima. De verliezende kwartfinalisten waren Borger-Bulthé (GER), Walsh-Ross (USA), Meppelink-Van Iersel (NED), Liliana-Baquerizo (ESP).

Tekst: Fernand Walder

Foto's: Tim Verhaegen, DSC Volleyball Damen en FIVB

Wout Wijsmans en de kleren van Liu Jo!

* In zijn eerste seizoen bij Peking won **Wout Wijsmans** meteen het Chinese kampioenschap. "We speelden tegen Shanghai, dat het hele seizoen nog niet verloren had. De eerste wedstrijd, thuis, wonnen wij met 3-2. Maar de tweede, in Shanghai, verloren we zwaar met 3-0. Iedereen dacht toen dat Shanghai kampioen zou worden. Maar we wonnen de derde wedstrijd, ook in Shanghai, met 3-1. We zorgden dus wel voor dé verrassing."

* Hoe moet de Vlaamse lezer het niveau van **China** inschatten? "Heel hoog is dat niet. Nu zijn er wel vier of vijf ploegen met buitenlanders. Vorig jaar was er alleen Peking. Door de ervaring van die buitenlanders gaat het niveau wel wat omhoog. Maar het is niet te vergelijken met het niveau in België of de topcompetities in Europa. Het doel is wel om daar langzaam naar toe te groeien."

* Of Wijsmans zich goed voelt in **Peking**? "Het is wel mijn bedoeling om er nog een jaartje bij te doen. Ik heb het hier in China heel erg naar mijn zin. Mijn kinderen gaan hier naar een internationale school en mijn vrouw leert Chinees. Zonder het volleybal zou het voor ons moeilijker zijn om naar hier te komen. Als het kan, zou ik hier dus nog graag een jaar bijdoen."

* Een laatste vraagje aan Wout (in juni 37 jaar, ex-Maaseik van 1997 tot 1999 en vorig jaar laureaat van de CEV Lifetime Achievement Award): mogen er nog Belgische ploegen jou contacteren? "Ik heb nog geen aanbiedingen uit België gekregen, maar zeg nooit nooit. Van **Maaseik** ook niet, nee! Ik heb gezien dat ze het dit jaar moeilijk hebben. Maar ze hebben ook wel pech gehad". Maaseik heeft dus nog niet gebeld? "Nee. Ze hebben mijn telefoonnummer. Als het ervan zou komen, dan zien we wel. Of ze mogen bellen? Ja".

* **Pieter Verhees** (Belgisch middenman nu speler bij Latina in de buurt van Rome) wil volgend seizoen zeker in Italië blijven. "Vorig jaarkonden we geregeld topploegen verslaan. Dit seizoen loopt het sportief moeilijker. Latina sloot de reguliere competitie af op de laatste plaats, maar omdat dit jaar in Serie A1 niemand degradeert, is dat geen ramp. Toch wil ik niet meer in hetzelfde schuitje zitten en hoop ik in Italië te kunnen blijven. Het leven

een onversneden schoonheid uit Rupelmonde, klaarde de klus als een volleerd model en zette met gepaste trots enkele foto's op Facebook.

* Resultaten **dopingcontrole volleybal** in Vlaanderen van tijdens het eerste kwartaal-2014 (bron: dopinglijn.be). Volleybal: 18 controles binnen wedstrijd met als resultaat 0% dopingpraktijken. Sporten die tegen de lamp botsten: boksen 17,6%,

en het lekkere eten bevalen me hier, ik spreek de taal nu al een beetje en ik vind het geweldig hoe men hier van het leven geniet. Ik sta voor alles open. Toch gaat mijn voorkeur naar Italië!". PS: Pieter heeft natuurlijk nog een reden om in Italië te blijven. Zijn vriendin, Yellow Tiger Laura Heyrman, speelt immers bij het Modena.

* Over Laura (20 en 1,86) gesproken, Volley Modena heeft een merkwaardige hoofdsponsor, het modehuis **Liu Jo**. Een droom voor Laura en haar collega's zeker als deze sponsor hen vroeg om te paraderen voor de lens. Laura,

catch 16,7%, motorsport 16,7% en waterpolo 33,3%. Een pluim voor onze speelsters en spelers. Keep on going!

* Dé YouTube van **Lise Van Hecke** al bewonderd? Surf onmiddellijk naar: <https://www.youtube.com/watch?v=7w2DetZ1HPE> en al jouw wensen gaan in vervulling.

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Liu Jo

“De laatste jaren kenden wij een enorme stijging van het ledenaantal”

De vereniging Jaraco uit het Limburgse As behaalde in 2013 ook het felbegeerde label van Gouden club in het kader van het jeugdportfonds. De typische vrouwen volleybalvereniging was daar zeer tevreden mee. Secretaris Frederik Ruffens verheugde zich dan ook zijn club in te kijken te mogen zetten.

Situering van de vereniging

‘We kunnen onze club het best omschrijven als één die de jeugd een kwaliteitsvolle opleiding wil geven als aanzet naar eventueel topvolley. We proberen om continu onze jeugdwerking te verbeteren.’ Daarom werkt Jaraco zo veel mogelijk

met gediplomeerde trainers. Zo verhogen we een kwaliteitsvolle opleiding voor onze jeugdleden. ‘Dit doen we ook door stages te organiseren. Zo is de club de voorbije jaren op zomerstage geweest. Dit seizoen hebben we eind augustus onze driedaagse zomerstage in Butgenbach gehouden. Ook

onze kerststage van 22 december 2013 was een enorm succes.’

De vereniging is nog in volle opbouw. Ze heeft wel een sterke groei in het aantal nieuwe leden. ‘We zijn enkel op meisjes gericht. Onze club bestaat dus uitsluitend uit vrouwenploegen.’

'Ik vind volleybal een leuke sport en het is ook een groepssport. Vooral balsporten dragen mijn interesse uit. 'Jaraco is een toffe club; met een heel leuke groep en heeeel veel vriendinnen!' 'Onze club organiseert fijne activiteiten, zoals de stages. Een heel weekend weg met de vriendinnen om te volleyballen en plezier te maken!'

'Mijn volleyfavorieten zijn de meisjes van de A-ploeg!'

'Mijn grote droom is heel veel te kunnen blijven volleyballen en een hele hoop plezier te maken.'

Geike, 10 jaar

Plaats in de regio

Jaraco heeft geen specifieke samenwerking met andere clubs. We proberen wel een goede verstandhouding met andere clubs op te bouwen. Maar de vereniging, als specifieke vrouwenclub, gaat het liefst uit van haar eigen eigenheid.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

De vereniging heeft nu al jaren een volledige opvulling: van de laagste tot de hoogste reeksen. In totaal hebben we 6 jeugd ploegen en 4 senioren ploegen in competitie! Daarboven beschikken we over een uitgebreide initiatie voor meisjes vanaf 6 jaar. Jeugdwerking is dan ook zeer belangrijk voor de club. Een jeugdcoördinator, samen met de sportieve commissie jeugd, leidt dit alles in goede banen.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

'We hebben weinig tot geen last van andere activiteiten. Studies komen natuurlijk op de eerste plaats. We proberen ook zo veel mogelijk rekening te houden met andere activiteiten

die onze speelsters hebben, zoals hun aanwezigheid bij de Chiro.'

Gedurende de laatste jaren heeft Jaraco zelfs een sterke groei gekend in het aantal leden. Vooral door activiteiten te organiseren zoals 'Start to Volley' voor instappers. Zij gaan ook langs bij scholen om nieuwe leden aan te trekken.

Hoe is de club ontstaan en wat was de motivatie?

Volleybalclub As VC is een vereniging met een lange traditie. Onder leiding van E.H. Coninckx werd de vereniging

'Ik ben eens mee geweest met een vriendin naar een Start to Volley. Ik vond het zo leuk dat ik dit ben blijven doen. 'Jaraco is een toffe club met een heel leuke groep, die dicht bij mijn thuis gesitueerd is!' 'Ik vind iedereen leuk in de club. We lachen veel en maken hopen plezier.'

'De meisjes Lotte Schaekers en Sigrid Heyckers van de A-ploeg zijn mijn grote favorieten.'

'Mijn droom is vooral heel veel te kunnen blijven volleyballen en veel te kunnen bijleren.'

Chloë, 11 jaar

op 8 juli 1968 gesticht. Het oude stamnummer "767" liegt er niet om. De eerste jaren van As VC speelden we nog buiten op het kerkplein, tenminste als het weer meezat. As kon zich als kleine gemeente toen nog geen echte sporthal veroorloven. Toen buiten spelen door de volleybalbond verboden werd, konden we voor de thuiswedstrijden terecht in het college van Genk. In die tijd stonden de vrouwen al in derde nationale en hadden ze ook al de beker van Limburg gewonnen in 1977 en 1979. De toenmalige mannenploeg speelde in 2de provinciale.

Met de bouw van de sportzaal aan de gemeentelijke basisschool kon As VC eindelijk over een volwaardige thuisbasis beschikken. Nog later werd de gemeentelijke sporthal gebouwd en zou As VC eindelijk kunnen uitgroeien tot een volwaardige club. Maar het tegendeel was waar! Deze verhuis betekende het begin van een zwarte periode in de geschiedenis van de club. Hoewel de mannenploeg landelijk en de vrouwenploeg in 2de provinciale speelden, viel de hele club uit elkaar door diverse problemen.

Eind augustus 1998 startten we met één ploeg toch opnieuw onder het nieuwe AS VC (AS VC Dames). Het harde werk werd beloond met het winnen van de Limburgse beker in provinciale reeksen in 2005-2006 en het spelen van de Limburgse bekerfinale voor nationale ploegen in 2009 en 2013. Momenteel spelen we met het A-team in Liga B, het B-team in 2de provinciale, het C-team in 3de provinciale en het D-team in 4de provinciale. Het seizoen 2012-2013 was een 'kampioenenjaar! Het A-team werd immers kampioen in 1ste divisie A en promoveerde na het winnen van de testwedstrijden tegen Avanti Aalter (kampioen in 1ste divisie B) naar Liga B. Het C-team speelde

'Ik doe graag een ploegsport en vind het spel heel leuk. Ook de ploeg waarin ik speel vind ik heel leuk.'

'We krijgen toffe en goede trainingen van onze trainster. Mijn vriendinnen spelen allemaal bij deze club en dat maakt het dubbel zo fijn!'

'Onze club organiseert fijne activiteiten, zoals de stages en eetdagen. Ook niet te vergeten het feestje bij onze trainster Lien thuis! Maar boven alles zijn de matches heel leuk.'

'Mijn favoriete is Valérie Courtois van de Yellow Tigers!'

'Mijn superdroom is ooit in de A-ploeg te kunnen spelen en liefst samen met mijn vriendinnen van mijn huidige ploeg.'

Emma, 11 jaar

kampioen in 4de provinciale en promoveerde naar 3de provinciale.

onze ploeg: JARACO AS VC, naar onze gelijknamige sponsor.

'Eens met een seniorenploeg de top bereiken, dat zou fantastisch zijn!'

'Maar niet alleen de titels en promoties zijn belangrijk, veel meer telt het feit dat As VC nu al jaren een volledige opvulling heeft van de laagste tot de hoogste reeksen. Sedert maart 2009 veranderden we van naam en voortaan heet

Dé droom

'Onze dromen zijn eigenlijk eenvoudig: een degelijke jeugdwerking verder uitbouwen. We willen blijven zorgen voor een continue doorstroming van jeugd naar seniorenploegen.'

Teksten verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 9, mei 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

LEEF JE DROOM

